

Typisch... SPETTER

Door: Esther Bouma, bioloog en kattengedragsdeskundige (in opleiding)

Foto's: Mitsuko Fliervoet

Spetter, mijn zalmroze kater van 15 jaar, is de meest onverstoorbare kat die ik ken. Naast zijn hoge tolerantieniveau voor nieuwe huisgenoten is hij ook tolerant naar de stofzuiger, rondvliegende kopjes, (de meeste) vreemde katten in de tuin, onweer, vuurwerk, bezoek, de dierenarts; het doet hem allemaal weinig. Wel is er één kat die hij niet kan luchten of zien en dat is de prachtige Siamees van onze burens. Wanneer Sia voor de schuifpui staat leidt dat, vaak na een korte staarwedstrijd, tot een niet erg harmonisch kattenlied in stereo. Maar afgezien van dit spektakel is Spetter echt heel tolerant.

Spetter en ik kwamen in elkaars leven toen een buurvrouw niet meer voor hem kon zorgen. Op dat moment had ik al één prachtige rode staartloze kater genaamd Stanley. Al snel werden Spetter en Stanley dikke vrienden. Ze sliepen vaak samen, met de hoofdjes naar elkaar toe, en gaven elkaar regelmatig een lik over het hoofd. De ochtend dat Stanley naar de dierenarts ging en niet meer terugkwam, week Spetter tot het vertrek niet van zijn zijde. Of katten zoiets kunnen aanvoelen? Bijzonder was het in elk geval wel.

Een nieuwe vriend vond Spetter in de zomer van 2017 toen Sjors, een prachtige rood-witte kater met drie poten, bij ons kwam wonen. Tijdens de introductie was er een kleine aanval van Spetter en wat gegrom van beide kanten, maar ook zij werden snel dikke vriendjes en sliepen daarna bijna altijd samen. Helaas bleek Sjors vergevorderde FIV te hebben en toen hij zijn medicatie niet meer wilde slikken moesten we ook Sjors uiteindelijk laten inslapen. Net als bij Stanley lag Spetter de hele ochtend naast Sjors op de bank. En ook toen de dierenarts de injecties bij ons thuis toediende, bleef hij naast hem liggen. Nadat Sjors overleden was, heeft Spetter nog anderhalf uur bovenop Sjors gelegen. Misschien vond hij het gewoon een lekker warm plekje maar het zou ook best eens een laatste knuffel kunnen zijn geweest.

Een half jaar geleden heeft Spetter gezelschap gekregen van Spike, een cypers-witte kater van zes jaar. Het heeft even geduurd maar sinds een paar weken is de tolerantie omgeslagen naar een voorzichtige vriendschap; Spetter zoekt Spike steeds vaker op voor een gezellig dutmoment. Spike wil in de ochtend en avond heel graag spelen en wanneer ik net niet snel genoeg de speelhengel heb gepakt, gaat Spike vanachter een doos of stoel op Spetter loeren. Maar ook hiervan is Spetter totaal niet onder de indruk; hij kijkt hoogstens even opzij, om daarna zijn weg onverstoorbaar te vervolgen.

Speeltjes zijn niet Spetter 'zijn ding' maar hij wordt wel erg enthousiast van valeriana. Wanneer ik kruidenthee drink moet ik goed opletten, want hij 'hengelt' zo het zakje uit mijn kopje hete thee en gaat er dan heerlijk in rollen! Om brandwonden te voorkomen heb ik maar wat katoenen zakjes met valeriana gekocht en daar zijn beide katten erg blij mee. Ook is Spetter gek op dozen; hoe klein of hoe hoog ook, hij zit er binnen een paar seconden in. Daarentegen is hij niet zo gecharmeerd van kattenluikjes; alleen als het écht moet gaat hij door een luikje. Liever wacht hij tot iemand de deur voor hem opendoet.

Er zijn vele katten in mijn leven geweest, en er zullen er vast nog veel volgen, maar Spetter heeft voor altijd een bijzonder plaatsje in mijn hart.

'Wanneer ik kruidenthee drink moet ik goed opletten, want hij 'hengelt' zo het zakje uit mijn kopje hete thee en gaat er dan heerlijk in rollen!'

